

РЕШЕНИЕ

№ 294

гр. Б., 16.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – Б., II ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на втори май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Габриела Тричкова

при участието на секретаря Катрин Ат. Везенкова
като разглежда докладваното от Габриела Тричкова Гражданско дело № 20221210102354 по описа за 2022 година

и за да се произнесе, съдът взе предвид следното:

Производството е образувано по искова молба подадена от Т. Й. К., с ЕГН *****, с адрес: град Б., ж.к. „Е.“, блок **, вх. В, ет. 3, ап. 9, ПРОТИВ П. к. "М", ЕИК: ***** със седалище и адрес на управление и призоваване: град С., улица „Х. Б.“ № 25, представлявана от председателя С. С. П..

С исковата молба се иска от съда да постанови решение, с което да бъде признато уволнението на ищцата за незаконно и да бъде отменена Заповед № 1 от 26.09.2022 г. по описа на същата Кооперация, получена по пощата на 27.09.2022 г., както и да бъде възстановена ищцата на заеманата преди уволнението длъжност „началник склад, с код по НКП 43212021”.

Иска се да бъде осъден ответникът да заплати на ищцата сумата от 5 042,28 (пет хиляди четиридесет и два лева и двадесет и осем стотинки) лева, представляваща обезщетение за времето, през което е останала без работа от 27.09.2022 г. до 27.03.2023 г. (6 месеца), които претендира, ВЕДНО със законната лихва, считано от датата на подаване на исковата молба /11.10.2022 г./ до окончателното изплащане на сумата.

Претендира се да бъдат присъдени и сторените по делото съдебни и деловодни разноски.

Твърди се в исковата молба, че ищцата е започнала в ответната кооперация за първи път работа през 1980 г. Сочи се, че след едно кратко прекъсване за втори път същата започнала да работи от септември 1981 година. Твърди се, че през дългия си трудов стаж в кооперацията ищцата заемала различни длъжности – като сервитьор, консултант-продавач, управител на обект, отговорник. Излага се, че от 17.12.2018 г. била преназначена на длъжност „началник склад”. Твърди се, че към момента на назначаването ѝ само тя е заемала тази длъжност. Сочи се, че по това време в структурата на Кооперацията и по щатно разписание съществувала само една бройка на длъжност „началник склад”. Твърди се, че ищцата сама изпълнявала задълженията прецизно и точно, като до момента на уволнението ѝ в склада не е работил друг освен нея. Сочи се, че по това време била член на Управителния съвет на ПК "М.", град С., какъвто е и в момента.

Излага се, че на 30.08.2019 г. на ищцата била връчена Заповед за прекратяване на трудовото й правоотношение № 1, издадена на 19.07.2019 г.

Твърди се, че през месец август 2019 г. brutното й трудово възнаграждение с всички надбавки ежесечно възлизало на сумата от 840,38 лева, като това е възнаграждението за последния отработен пълен месец при работодателя преди уволнението.

Сочи се, че заради незаконосъобразното прекратяване на трудовото правоотношение ищцата подала искова молба в Районен съд – Б. и било образувано гр.д. № 2688/2019 г. по описа на Районен съд – Б.. Твърди се, че в продължение на три години било водено това дело, като исковите й били уважени на двете инстанции – Районен съд – Б. и Окръжен съд – Б.. Твърди се, че още по това време адвокат П. бил заявил, че ищцата и да спечели делото същата няма да бъде допусната на работа и веднага ще бъде уволнена.

Твърди се, че с цел да се забави максимално възстановяването на заеманата преди уволнението длъжност, решението на Окръжен съд – Б. било обжалвано пред ВКС. Сочи се, че било постановено определение, с което не било допуснато касационно обжалване и решението влязло в сила.

Твърди се, че на 25.08.2022 г. след съобщение на Районен съд – Б., ищцата се явила в деловодството на съда и й било връчено писмо, с което съдът я уведомява за следното: „На основание чл. 345, ал. 1 от Кодекса на труда с Решение № 908375/27.10.2020 г., постановено по гр.д. № 2688/2019 г. по описа на Районен съд – Б., влязло в законна сила на 24.06.2022 г., сте възстановена на предишната длъжност „началник склад“, с код НКП 4321 2021, в ПК "М.", със седалище и адрес на управление – гр. С., ул. „Х. Б.“ № 25, ЕИК: ***** представлявана от председателя В. С. К. и можете да я заемете, ако в двуседмичен срок от получаване на настоящото съобщение се явите на работа“. Сочи се, че това било в ден четвъртък.

Твърди се, че в понеделник на 29.08.2022 г. ищцата се явила в седалището на дружеството за заемане на длъжността, придружена от А. К.. Сочи се, че най-напред посетила заемащата длъжността „човешки ресурси“ М. С. М., разговаряла с нея, че желае да бъде възстановена на длъжността „началник склад“. Твърди се, че ищцата подала при нея писмено заявление, за да документира желанието й да бъде възстановена, което било заведено в деловодството с вх. № 37/29.08.2022 г. Сочи се, че в същото оставила решение на съда, нейните координати – адрес и телефон, за да бъде уведомена на коя дата да се яви на работа. Твърди се, че веднага след това била приета от председателя С. П., с когото разговаряли около 10 минути. Сочи се, че в разговора между тях ищцата му заявила, че желае да бъде възстановена на длъжност „началник склад“, като той взел от човешки ресурси заявлението, прочел го и казал, че ще уведоми ищцата кога да се яви.

Сочи се, че ищцата започнала да чака уведомяване, но такова така и не получила. Твърди се, че тъй като изтичал четиринадесетдневният срок на 07.09.2022 г., ищцата посетила седалището на кооперацията, за да започне работа. Твърди се, че сградата била заключена и там нямало никой. Сочи се, че ищцата посетила седалището заедно с член кооператора и подгласник на Управителния съвет Л. Б.. Сочи, че той не могъл да повярва, че не се изпълнява съдебното решение. Твърди, че чакала около два часа, но никой не се появил. Твърди се, че тогава позвънила на М. С. М. на личния и тел. номер 0897 745 543, тъй като същата заема длъжността „човешки ресурси“. Сочи се, че ищцата заявила, че се явява да започне работа, но в седалището няма никой, а четиринадесетдневният срок изтича на 07.09.2022 г. Твърди се, че М. М. заявила, че в седалището няма никой, защото всеки е някъде по задачи. М. М. не отговорила на ищцата на въпроса дали има издадена заповед за възстановяване от председателя. Твърди, че Б. направил снимки и видеоклип, че ищцата се е явила на работа и си тръгнали.

Сочи се, че ищцата очаквала, че след този разговор поне в следващите дни ще бъде уведомена да се яви на работа, но това не се случило. Твърди се, че при тези обстоятелства за ищцата станало ясно, че председателят на Кооперацията очевидно няма намерение да изпълни съдебното решение.

Твърди, че на 09.09.2022 г. ищцата подала в Районна прокуратура – Б. жалба, която била заведена с вх. № 8504/09.09.2022 г. Твърди се, че с жалбата поискала прокуратурата да разпорежи да бъде извършена проверка и след установяване на истината да предприеме

необходимите действия за ангажиране на отговорността на С. С. П., в качеството му на Председател на ПК "М." – гр. С. по чл. 172, ал. 2 от НК.

Твърди се, че на 27.09.2022 г. ищцата получила по пощата писмо от ПК "М.". Сочи се, че ищцата се надявала, че това е заповед за възстановяване на заеманата преди уволнението длъжност. Твърди се, че когато отворила писмото била изненадана. Твърди се, че в него се съдържало Заповед за прекратяване на трудовото правоотношение № 1/26.09.2022 г., на основание чл. 325, ал. 1, т. 2 от КТ. Твърди се, че още в шапката на заповедта се сочело, че „... когато уволнението на работника или служителя бъде признато за незаконно или бъде възстановен на предишната му работа от съда и същият не се яви да я заеме в срока по чл. 345, ал. 1 от КТ”. Твърди се, че през четиринадесетдневния срок ищцата се е явила два пъти лично за заемане на длъжността – на 29.08.2022 г. и на 07.09.2022 г. Твърди се, че на първата дата подала и заявление с вх. № 37/29.08.2022 г. и разговаряла лично с представляващия Кооперацията, а на втората дата, тъй като било заключено и нямало никой, ищцата се свързала по телефона с М. С. М., която заема длъжността „човешки ресурси”. Твърди се, че през целия период от време от подаването на заявлението никой не се свързал с ищцата да я уведоми кога да започне работа и в същото време на посочения адрес ѝ било изпратена Заповед за прекратяване на трудовото правоотношение.

Твърди се, че не била издадена заповед за възстановяване на заеманата преди уволнението длъжност и не може да посочи друга заплата, освен получаваната през 2019 г., която възлиза на 840,38 лева.

Твърди се, че Заповедта за прекратяване на трудовото правоотношение на ищцата е незаконосъобразна. Твърди се, че в конкретния случай при стриктно спазване на разпоредбата на чл. 345, ал. 1 от КТ ищцата се явила на работа – това било на 29.08.2022 г. и на 07.09.2022 г. Сочи се, че при първото явяване ищцата документирала желанието си като подала писмено заявление. Сочи се, че свидетел на това явяване бил и синът ѝ А. К., който я придружавал. Сочи се, че вторият път се явила на 07.09.2022 г., което станало в присъствието на Л. Б.. Твърди се, че при първото явяване на ищцата лично разговаряла с председателя и той ѝ заявил, че ще я уведоми кога да се яви на работа. Твърди се, че при това поведение на ищцата няма никакво основание да се твърди, че „... не се е явила да заеме длъжността в срока по чл. 345, ал. 1 от КТ”.

Твърди се, че при тези обстоятелства не са налице основанията на чл. 325, ал. 1, т. 2 от КТ. Сочи се, че цитираната разпоредба сочи, че „трудовият договор се прекратява без която и да е от страните да дължи предизвестие, когато уволнението на работника или служителя бъде признато за незаконно или бъде възстановен на предишната му работа от съда и същия не се яви да я заеме в срока по чл. 345, ал. 1 от КТ”. Твърди се, че в случая става въпрос за един произвол от страна на работодателя. Твърди се, че в продължение на три години ищцата водила дела, като един от исковете бил да бъде възстановена на заеманата преди уволнението длъжност – „началник склад” в ПК "М." гр. С.. Твърди се, че ищцата в четиринадесетдневния срок два пъти се явила да заеме длъжността, но никой не я допуснал.

Изпълнена е процедурата по чл.311 ГПК, във връзка с чл.131 от ГПК, като изпратеното съобщение до ответната страна е връчено на 07.11.2022 г. на С. П. – Председател на ПК „М.“ – гр. С.. □

Видно от материалите по делото в указания на ответника едномесечен срок от получаване на съобщението не е подаден писмен отговор.

С Разпореждане № 52/09.01.2023 г. по делото е насрочено открито съдебно заседание, като съдът се е произнесъл по доказателствените искания на страните, съобщил им е проект на доклад по делото, като ги е напътил към процедура по медиация или друг способ за доброволно разрешаване на спора.

В открито съдебно заседание ищцата Т. Й. К., редовно призована, явява се лично и с адвокат К. Д., който поддържа исковата молба и предявените с нея искове.

Ответникът П. к. "М" – гр. С., редовно призовани, не се явява законният представител, представлява се от адвокат В. П., който оспорва исковата молба.

По делото са приобщени представените от страните писмени документи, изслушани са заключенията по допуснатите и назначени съдебно-компютърна аудио-видео-техническа

експертиза и съдебно-счетоводна експертиза, като същите са приети и приобщени към доказателствения материал по делото. Проведен е разпит на трима свидетели.

В проведеното на 02.05.2023 г. открито съдебно заседание, на основание чл. 214, ал. 1, изпр. последно от ГПК, ищцовата страна е поискала изменение на размера на предявения иск по чл. 344, ал. 1, т. 3 от КТ в насока увеличаване на неговия размер, като с протоколно определение на съда от същата дата (02.05.2023 г.), на основание чл. 214 от ГПК, е допуснато изменение на размера на предявения иск с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 3 от КТ от сумата от 5 042,28 лева на сумата от 6 851,58 лева, представляваща обезщетение за времето, през което ищцата е останала без работа, считано от 27.09.2022 г. до 27.03.2023 г., ведно със законната лихва, считано от датата на подаване на исковата молба в съда – 11.10.2022 г., до окончателното изплащане на сумата.

След съвкупен анализ на представените от страните доказателства, съдът намира за установено от фактическа страна следното:

Установява се от приложеното производство по гр.д.№ 2688/2019г. по описа на РС Б., че със Съобщение от 05.08.2022 г. на Районен съд – Б., получено от ищцата на 25.08.2022 г., на основание чл. 345, ал. 1 от КТ, с Решение № 908375 от 27.10.2020 г., постановено по гр.д. № 2688/2019 г. по описа на Районен съд – Б., влязло в законна сила на 24.06.2022 г., Т. К. е възстановена на предишната ѝ длъжност – „началник склад“ с код по НКП: 4321 2021, в ПК „М.“ – гр. С., ЕИК: ***** представлявана от Председателя В. С. К. и може да я заеме, ако в двуседмичен срок от получаване на съобщението се яви на работа.

Видно от Заявление с вх. № 37 от 29.08.2022 г., адресирано от ищцата К. до Председателя на ПК „М.“ – гр. С. е, че същата е заявила желанието си, на основание чл. 345, ал. 1 от КТ и въз основа на влязло в сила Решение № 908375 от 27.10.2020 г. на Районен съд – Б., да бъде възстановена на заеманата от нея длъжност – „началник склад“ в ПК „М.“ – гр. С..

Приобщена по делото е Жалба с вх. № 8504 от 09.09.2022 г., адресирана от ищцата до Районна прокуратура – Б., касателно липсата на издадена заповед за възстановяване на К. на заеманата от нея длъжност – „началник склад“ с код по НКП: 4321 2021, в ПК „М.“ – гр. С., както и за ангажиране в тази връзка на отговорността на представляващия Кооперацията, на основание чл. 172, ал. 2 от НК.

Установява се от Заповед № 1 от 26.09.2022 г., издадена от Председателя на ПК „М.“ – гр. С., че на основание чл. 325, ал. 1, т. 2 от КТ, трудовото правоотношение на Т. Й. К. на длъжност „Началник склад“, код: 43212021, в П. к. "М" – гр. С., е прекратено. Посоченото в Заповедта като основание за прекратяване на трудовото правоотношение е, че с влязло в сила Решение № 908375 от 27.10.2020 г., постановено по гр.д. № 2688/2019 г. по описа на Районен съд – Б., уволнението на К. е признато за незаконно и същата е възстановена на предишната ѝ работа, която е заемала преди незаконното уволнение. Изложено е в Заповедта, че на 25.08.2022 г. ищцата е получила съобщението за възстановяване по чл. 345, ал. 1 от КТ, като в определения двуседмичен срок К. не се е явила да заеме предишната ѝ работа, на която е възстановена. Разпоредено е със Заповедта на ищцата да бъдат изплатени следните обезщетения: по чл. 224 от КТ за неползван платен годишен отпуск в размер на 69 дни – пл. отпуск за 2020 г. – 25 дни; пл. отпуск за 2021 г. – 25 дни и пл. отпуск за 2022 г. – 19 дни.

Видно от Справка за осигурителния доход за социално осигуряване за периода от 01.01.2022 г. до 31.10.2022 г., издадена от НАП е, че за посочения период осигурителният месечен доход на ищцата е бил в размер на 840,38 лева, като за м. ноември 2021 г. същият е бил в размер на 457,50 лева, за м. декември 2021 г. – в размер на 60,00 лева и за м. юни 2022 г. същият – в размер на 840,39 лева. В тази насока е приобщена и Справка за осигурителния доход за социално осигуряване за периода от 01.01.2020 г. до 31.12.2020 г., издадена от НАП.

Установява се от Съобщение от 16.01.2023 г. на Районна прокуратура – Б., че във връзка с преписка – вх. № 8504/2022 г. по описа на Районна прокуратура – Б. (преписка – рег. № 244000 – 29052/2022 г. по описа на ОД на МВР – Б.) е постановено Постановление от 13.12.2022 г. на наблюдаващия прокурор за отказ за образуване на досъдебно производство.

От писмо с изх. № 644#1 от 17.01.2023 г. на НАП – ТД на НАП София – офис Б. се

установява, че за периода от 27.09.2022 г. до 16.01.2023 г. ищцата К. няма регистрирани трудови договори по чл. 62, ал. 5 от КТ.

По делото е приобщена цялата преписка, образувана във връзка на подаден Сигнал с вх. № 22123661 от 16.12.2022 г. на Т. К., за неизвършено плащане от ответника на сумите по Заповед № 1/26.09.2022г. Във връзка със същата са представени следните писмени документи: Заповед № 1 от 19.07.2019 г. за прекратяване на трудовото правоотношение на ищцата с работодателя ѝ – ПК „М.“ – гр. С., на основание чл. 328, ал. 1, т. 2 от КТ, поради съкращаване на щата по отношение на заеманата от К. длъжност – „началник, склад“ с код по НКП: 4321 2021; Протокол за извършена проверка № ПР2300011 от 13.01.2023 г., съобразно който от Дирекция „Инспекция по труда“ – Б. са констатирани нарушения, извършени от ПК „М.“ – гр. С., като от изброените такива в протокола т. 1 касае ищцата, като на ответника е дадено предписание да изпълни задължението си при прекратяване на трудовото правоотношение с К. да ѝ изплати парично обезщетение за неизползвания платен годишен отпуск за текущата календарна година пропорционално на времето, което се признава за трудов стаж и за неизползвания отпуск, отложен по реда на чл. 176 от КТ, в т.ч. и други такива, подробно описани в писмото на Дирекция „Инспекция по труда“ – Б..

Към доказателствения материал по делото са приобщени Разпечатка на проведени телефонни разговори за периода от 19.08.2022 г. до 20.09.2022 г.; частна тъжба от 17.01.2023 г., подадена от К., в качеството ѝ на частен тъжител, против Председателя на ПК „М.“ – гр. С. – С. П., по повод на която е образувано НЧХД № 90/2023 г. по описа на Районен съд – Б. за престъпление по чл.172, ал.2 от НК, а именно неизпълнение на влязло в сила решение № 908375/27.10.2020г. постановено по гр.д. №2688/2019г. по описа на РС Б. за възстановяването на неправилно уволнен служител, а именно ищцата Т. К.;

Приета като доказателство е Длъжностна характеристика на длъжността „Управител на склад“ с клас по НКПД: 4 „Административен персонал“ и код по НКПД: 41312025, ведно с поименно разписание на длъжностите и работните заплати на ПК „М.“ – гр. С., които съдът намира за ирелевантни по настоящия спор.

Видно от Удостоверение за деклариране данни с изх. № 010192302145961 от 02.05.2023 г. на НАП е, че считано от датата на прекратяване на трудовото правоотношение между ищцата и ПК „М.“ – гр. С. на 26.09.2022 г., К. не е била в други трудово-правни отношения.

С оглед изясняване на делото от фактическа страна, са събрани и гласни доказателства, чрез разпита на свидетелите М. С. М., Алберт Ангелов Ковачев и Л. Георгиев Б..

От показанията и на тримата свидетели, съдът намира, че безспорно се установи, че ищцата се е явила на работа двукратно в двуседмичния срок по чл.345, ал.1 от КТ.

Съдът кредитира показанията на свидетелите, доколкото същите са последователни, безпротиворечиви и в синхрон с останалия събран по делото доказателствен материал.

По делото чрез извършване на визуализация е приобщен видеозапис от дата 07.09.2022г.

За изясняване на обстоятелствата от фактическа страна, по искане на ищеца, съдът е допуснал съдебно-компютърна аудио-видео-техническа експертиза, изпълнена от вещото лице д-р инженер Н. Х.. Установява се от заключението по съдебно-компютърна аудио-видео-техническа експертиза, че въз основа на проведения анализ чрез методология и софтуерен ресурс, описан в т. „Използвани методи и констатации“ от експертизата, се констатира, че процесният видео файл е без следи от манипулация (модифициране, добавяне или изтриване на данни).

Посочено е, че изследваният видео запис с име „20220907_150638.mp4“ и продължителност от 51 секунди и 40 стотни (00:51,4), заснет според метаданните си на дата 07.09.2022 г. в 15:06:38 часа съдържа следното, съгласно аудио проведения кадров анализ: В записа се наблюдава лице от женски пол, което снима чрез камера на мобилен смартфон, вход на сграда с надпис над вратата „СООР Потребителска кооперация М.“, като външната стъклена врата с кафяв, ожулен алуминиев профил е затисната с тухла, формат „4“, като от жената зад кадър в 12 секунда от записа се чува думата „Да“. Жената със записващия апарат, държан в лявата ѝ ръка, се приближава до стъклената врата и я отваря. Чува се стържещ звук, предполагаемо от поставената тухла, формат „4“, подпираща вратата. Жената открехва вратата и посяга с дясната си ръка към бяла решетъчна вата, стояща плътно и паралелно зад

стъклено-алуминиевия профил. Видимо след опит за отваряне (дърпане и бутане) решетъчната врата е затворена. Профилът на жената, снимаща процесния клип, се вижда частично в огледалната повърхност. След което жената се отдръпва назад от сградата, снимайки и се завърта на 180 градуса в посока гърба си и спира своето снимане в 51 секунда и 40 стотни на записа.

Вещото лице сочи, че освен в метаданните на файловете, датата на създаване на фотографиите е генерирана и като име на самите файлове, като това действие е автоматичен процес от записващия апарат. Излага се, че въз основа на проведения анализ чрез методология и софтуерен ресурс, описан в т. „Използвани методи и констатации“ от експертизата, се констатира, че установените цифрови снимки са без следи от манипулация (модифициране, добавяне или изтриване на данни).

Съдът кредитира заключението на вещото лице по така изготвената експертиза като пълно, компетентно, обективно и обосновано.

По делото съдът е допуснал и назначил съдебно-счетоводна експертиза, изготвена от вещото лице С. Т.. Установява се от заключението по съдебно-счетоводната експертиза, че съгласно чл. 228 от КТ размерът на обезщетенията се определя от полученото от работника или служителя брутно трудово възнаграждение за месеца, предхождащ месеца, в който е възникнало основанието за съответното обезщетение, като в тази връзка към момента на прекратяване на трудовото правоотношение – м. август 2019 г., brutната работна заплата на ищцата за пълен работен месец е в размер на 840,38 лева. Твърди се, че към момента на признаване на уволнението за незаконно, brutната работна заплата на ищцата за пълен работен месец би бил в размер на 1 141,93 лева.

По отношение на това какъв е сумарният размер на следващото се на ищцата обезщетение за времето от 27.09.2022 г. до 27.03.2023 г., вещото лице е извършило изчисленията си в два варианта:

I вариант: при БРЗ за последен отработен месец – м. август 2019 г., в размер на 840,38 лева, сумарният размер на следващото се обезщетение за времето от 27.09.2022 г. до 27.03.2023 г. е за 5 042,28 лева.

II вариант: при БРЗ към датата на признаване на уволнението за незаконно – м. юни 2022 г., в размер на 1 141,93 лева, сумарният размер на следващото се обезщетение за времето от 27.09.2022 г. до 27.03.2023 г. е за 6 851,58 лева.

Излага се, че размерът на получаваното основно трудово възнаграждение на длъжността „началник склад“ за месец август 2022 г. е 902,00 лева.

Навежда се, че за периода от 01.09.2019 г. до 01.10.2022 г. в ПК „М.“ – гр. С. са назначени три лица: С. С. П. – дата на сключване на ТД 01.07.2020 г.; длъжност „Председател кооперация“; основна заплата 1 300,00 лева; код на ТД 01 – ТД по чл. 67, ал. 1, т. 1 от КТ (безсрочен трудов договор); Т. П. Б. – дата на сключване на ТД 13.09.2022 г.; длъжност „Продавач-консултант“; основна заплата 710,00 лева; код на ТД 04 – ТД по чл. 68, ал. 1, т. 3 от КТ (трудова договор за заместване); трудовият договор е прекратен, считано от 22.11.2022 г.; А. Й. Д. – дата на сключване на ТД 19.09.2022 г.; длъжност „Продавач-консултант“; основна заплата 710,00 лева; код на ТД 04 – ТД по чл. 68, ал. 1, т. 3 от КТ (трудова договор за заместване); трудовият договор е прекратен, считано от 13.12.2022 г.

Съдът кредитира заключението по така изготвената съдебно-счетоводна експертиза като пълно, обосновано, обективно и компетентно.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

По отношение на исковите с правна квалификация чл. 344, ал. 1, т. 1 и т. 2 от КТ, съдът намира следното:

Предявеният иск е с конститутивен характер – с него се упражнява субективното преобразуващо право да се възстанови съществуването на прекратеното трудово правоотношение между работника/служителя и работодателя, породено от незаконното уволнение. Исковите са допустими, предявени от лицето, на което единствено принадлежи правото да оспори заповедта – работникът, срещу работодателя издал същата, при спазване на изискванията за надлежно упражняване правото на иск и липсата на процесуални пречки

за неговото разглеждане.

За да бъде уважен главният иск с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1 от КТ, следва да се констатира незаконосъобразност на уволнението, съобразно критериите за посоченото прекратително основание. В процесния случай, трудовото правоотношение на ищцата е прекратено на основание чл. 325, ал. 1, т. 2 от КТ, като в мотивите на издадената Заповед № 1 от 26.09.2022 г. е посочено, че с влязло в сила Решение № 908375 от 27.10.2020 г., постановено по гр.д. № 2688/2019 г. по описа на Районен съд – Б., уволнението на К. е признато за незаконно и същата е възстановена на предишната ѝ работа, която е заемала преди незаконното уволнение. Изложено е в Заповедта, че на 25.08.2022 г. ищцата е получила съобщението за възстановяване по чл. 345, ал. 1 от КТ, като в определения двуседмичен срок К. не се е явила да заеме предишната ѝ работа, на която е възстановена, поради и което е издадена цитираната по-горе заповед за прекратяване на трудовото правоотношение между страните по настоящото производство.

Съдът намира, че безспорно по делото се установи, че с влязло в сила съдебно Решение № 908375 от 27.10.2020 г., постановено по гр.д. № 2688/2019 г. по описа на Районен съд – Б. уволнението на ищцата със Заповед № 1 от 19.07.2019 г. е признато за незаконно, с отмяна на заповедта за уволнение, като К. е възстановена на заеманата от нея преди уволнението длъжност „Началник склад“, с код по НКП: 4321 2021 към ПК „М.“ – гр. С.. По реда на инстанционния въззивен и касационен контрол решението е потвърдено и съответно не е допуснато до касационно обжалване, като е влязло в законна сила на 24.06.2022 г. Съобщението, адресирано до К. от Районен съд – Б., че същата може в двуседмичен срок от получаването му да се яви на работа е получено от К. на 25.08.2022 г., като в тази връзка на 29.08.2022 г. ищцата е вхождала при ответника заявление с вх. № 37/29.08.2022 г., с което е изразила желанието си да бъде възстановена на заеманата от нея длъжност – „Началник склад“, в ПК „М.“ – гр. С.. Релевантен за настоящия казус е въпросът дали в срока по чл. 345, ал. 1 от КТ ищцата се е явила в ПК „М.“ – гр. С., за да заеме длъжността, на която е възстановена по силата на Решение № 908375 от 27.10.2020 г., постановено по гр.д. № 2688/2019 г. по описа на Районен съд – Б..

Съгласно чл. 345, ал. 1 от КТ при възстановяване на работника или служителя на предишната му работа от работодателя или от съда той може да я заеме, ако в двуседмичен срок от получаване на съобщението за възстановяване се яви на работа, освен когато този срок не бъде спазен по уважителни причини. Съгласно чл. 325, ал. 1, т. 2 от КТ трудовият договор се прекратява без която и да е от страните да дължи предизвестие, когато уволнението на работника или служителя бъде признато за незаконно или бъде възстановен на предишната му работа от съда и същият не се яви да я заеме в срока по чл. 345, ал. 1 от КТ.

Съобщението за възстановяване по чл. 345, ал. 1 от КТ ищцата е получила лично на 25.08.2022 г., което обстоятелство е удостоверила с подписа си, а същевременно с това липсват данни за по-ранен момент, от който К. несъмнено да е узнала за влизането в сила на решението за възстановяване. Ако в срока по чл. 345, ал. 1 от КТ възстановеният на работа незаконно уволнен не се яви, то след изтичането на този срок, може да се отрази прекратяване на правоотношението по чл. 325, ал. 1, т. 2 от КТ, освен ако след явяване, което следва да се удостовери писмено с молба, не е определен друг срок за започване на работа от работодателя. Срокът е двуседмичен и тече от получаване на изпратеното съобщение от съответния първоинстанционен съд за влязло в сила съдебно решение за възстановяване на работа на уволнения, а ако не е изпратено такова съобщение – от момента, в който работникът се е явил в предприятието да започне работа, а ако е узнал по друг начин, независимо от впоследствие полученото/неполучено съобщение от съда, срокът тече от узнаването, когато узнаването е установено по несъмнен начин, освен ако този срок не е спазен по уважителни причини. По поставения по делото въпрос съдът възприема разрешенията, дадени в Решение № 1 от 25.01.2018 г. по гр.д. № 1892/2017 г. на ВКС, IV г.о.; Решение № 228 от 29.09.2016 г. по гр.д. № 1559/2016 г. на ВКС, IV г.о.; Решение № 440 от 10.06.2010 г. по гр.д. № 537/2009 г. на IV г.о. на ВКС; Решение № 361 от 21.12.2012 г. по гр.д. № 105/2012 г. на III г.о. на ВКС; Решение № 298 от 28.04.2010 г. по гр.д. № 3972/2008 г. на IV г.о. на ВКС и Решение № 179 от 26.05.2014 г. по гр.д. № 7263/2013 г. на IV г.о. и др.п.

Във връзка с горното явяването на ищцата на работа на 29.08.2022 г., на която дата е подала Заявление с вх. № 37/29.08.2022 г. за възстановяване, е преди изтичане на двуседмичния срок по чл. 345, ал. 1 от КТ, като уволнението, извършено на основание чл. 325, ал. 1, т. 2 от КТ е незаконно. Нещо повече, в хода на настоящото производство се доказва, че ищцата е направила опит да се яви на работа и на 07.09.2022 г., т.е. последвало е второ посещение от страна на К. в рамките на двуседмичния срок по чл. 345, ал. 1 от КТ, което обстоятелство се установи от събраните гласни показания на разпитаните свидетели, а паралелно с това и от приобщения по делото видеозапис. По отношение на последния е кредитирано заключение по допуснатата и назначена съдебно-компютърна аудио-видео-техническа експертиза, съобразно което на дата 07.09.2022 г. в 15:06:38 часа ищцата е била пред ПК „М.“ – гр. С., като сградата е била заключена с катинар, обстоятелство, което се установява и от показанията на разпитания свидетел Л. Б., а освен това и от показанията на служителя към „Човешки ресурси“ при ответника – М. М.. В допълнение следва да се отбележи, че в заповедта за уволнение изрично е посочено, че ищцата е получила съобщението по чл. 345, ал. 1 от КТ на 25.08.2022 г. и след като на 29.08.2022 г., т.е. в срок, е подала заявление за започване на работа и се е явила в предприятието, работодателят не може да я уволни на основание чл. 325, ал. 1, т. 2 от КТ. Следва да се посочи, че поради невъзстановяването ѝ на работа К. е подала жалба с вх. № 8504 от 09.09.2022 г. до Районна прокуратура – Б. с оглед ангажиране отговорността на С. П., в качеството му на Председател на ПК „М.“ – гр. С., на основание чл. 172, ал. 2 от НК, а впоследствие е образувано НЧХД № 90/2023 г. по описа на Районен съд – Б.. Тези писмени доказателства са в подкрепа на разпитаните по делото свидетели, че ищцата е правила неколkokратни опита да заеме работното си място, но същата не само, че не била възстановената на заеманата от нея длъжност, но и не е била допускана в административната сграда на ответната кооперация.

По изложените съображения искът за отмяна на процесната Заповед № 1 от 26.09.2022 г. следва да се уважи, както и обусловеният от него иск за възстановяване на ищцата на заеманата от нея преди уволнението ѝ длъжност, а именно „Началник склад“, с код по НКП: 4321 2021.

По отношение на иска с правна квалификация чл. 344, ал. 1, т. 3, във връзка с чл. 225, ал. 1 от КТ, съдът намира следното:

Предпоставките за присъждане на обезщетението по смисъла на чл. 225, ал. 1 от КТ се свеждат до това да бъде доказано с допустимите от ГПК доказателствени средства, че уволнението е незаконно, както и че в резултат от същото уволнение работник или служител не е получавал доходи по трудово или по друго правоотношение или ако е получавал такова, то е в по-малък размер от получавания по незаконното прекратеното трудово правоотношение. Тоест, ищецът трябва да се докаже претърпяна имуществена вреда, както и причинната връзка между вредата и незаконното уволнение. На следващо място, следва да бъде установен размерът на вредата, респ. размерът на полученото брутно месечно трудово възнаграждение от незаконно уволнения работник или служител за последния пълен работен месец преди уволнението, служещо като база за определянето на дължимото обезщетение (по аргумент на чл. 228 от КТ).

Фактът на безработица на ищцата се установи от приобщените по делото писмени документи – Съобщение с изх. № 644#1 от 17.01.2023 г. на НАП – ТД на НАП София – офис Б. и Удостоверение за декларирани данни с изх. № 010192302145961 от 02.05.2023 г. на НАП, съобразно които К. няма регистрирани трудови договори по чл. 62, ал. 5 от КТ, като считано от датата на прекратяване на трудовото ѝ правоотношение – 26.09.2022 г., същата няма сключени последващи трудови договори, като към датата на приключване на съдебното дирене – 02.05.2023 г., ищцата все още е безработна.

Съгласно чл. 225, ал. 1 от КТ при незаконно уволнение работникът или служителът има право на обезщетение от работодателя в размер на brutното му трудово възнаграждение за времето, през което е останал без работа поради това уволнение, но за не повече от 6 месеца. Очевидно е, че ищцата е останала без работа поради това уволнение (което е признато за незаконно), поради което обезщетение ѝ се дължи за периода от 27.09.2022 г. до 27.03.2023 г. Базата за определяне на обезщетението по чл. 225, ал. 1 от КТ е 1 141,93 лева (съобразно вариант II от експертното заключение по кредитираната съдебно-счетоводна експертиза),

т.е. при БРЗ към датата на признаване на уволнението за незаконно (м. юни 2022 г.), или за периода от 27.09.2022 г. до 27.03.2023 г. същото е в размер на 6 851,58 лева, като искът следва да бъде уважен в пълен размер, съобразно и направеното изменение на претенцията в съдебно заседание, проведено на 02.05.2023 г., ведно със законната лихва, считано от датата на подаване на исквата молба в съда – 11.10.2022 г., до окончателното изплащане на сумата. За определяне размера на обезщетението, съдът съобрази решение № 422/06.03.2013г., постановено по гр. дело № 69/2012 г. на ВКС, 4 г. о, в което по въпроса относно базата, на която следва да се изчисли обезщетението по чл. 225, ал. 1 КТ, когато поради предишно уволнение, възстановеният работник или служител не е могъл да отработи пълен работен месец преди новото прекратяване на трудовия договор, е прието, че следва да се вземе предвид brutното трудово възнаграждение, което работникът или служителът би получил за пълен работен месец, ако е имал възможността да го отработи. В случая вещото лице във вариант втори е съобщило какво би било brutното трудово възнаграждение на ищцата към датата на признаване на уволнението за незаконно, каквото би получила, ако бе възстановена на работа.

По отношение на разноските:

С оглед изхода от спора, и тъй като делото е решено в полза на лице освободено от държавни такси, ответната страна следва да бъде осъдена да заплати по сметка на Районен съд – Б. държавна такса, както следва: по двата неоченьими иска с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1 от КТ и чл. 344, ал. 1, т. 2 от КТ – в общ размер на 160,00 лева (по 80,00 лева за всеки от двата иска – по аргумент на чл. 3 от Тарифата за държавните такси, които се събират от съдилищата по ГПК), а по оценяемия иск с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 3 от КТ, във връзка с чл. 225, ал. 1 от КТ – 274,06 лева (по аргумент на чл. 1 от Тарифата за държавните такси, които се събират от съдилищата по ГПК, касателно определянето на държавната такса по оценяем иск, или обща държавна такса в размер на 434,06 (четиристотин тридесет и четири лева и шест стотинки) лева. С оглед уважаване на предявените искове на основание чл. 78, ал. 6 от ГПК следва да бъде осъден ответника да заплати в полза на РС Б. сумата от 350 лв. изплатено възнаграждение на вещото лице Т. по назначената експертиза и сумата от 570 лв. изплатено възнаграждение на вещото лице Х., които са заплатени от съда, тъй като ищцата е освободена от такси и разноски.

На основание чл. 78, ал. 1 от ГПК ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищцата сторените в хода на производството съдебно-деловодни разноски, които съобразно представения Списък по чл. 80 от ГПК (л. 173 от делото) възлизат на 1 200,00 (хиляда и двеста) лева за заплатен адвокатски хонорар (л. 99, л. 134 и л. 169 от делото).

На основание чл. 242, ал. 1 от ГПК, съдът дължи допускане на предварително изпълнение на решението, в частта на присъденото обезщетение по чл. 225, ал. 1 от КТ.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА УВОЛНЕНИЕТО ЗА НЕЗАКОННО и ОТМЕНЯ Заповед № 1 от 26.09.2022 г. по описа на П. к. "М"“, ЕИК: *** със седалище и адрес на управление и призоваване: град С., улица „Х. Б.“ № 25, представлявана от председателя С. С. П., с която на основание чл. 325, ал. 1, т. 2 от КТ е прекратено трудовото правоотношение с ищеца Т. Й. К., ЕГН *****, с адрес: град Б., ж.к. „Е.“, блок **, вх. В, ет. 3, ап. 9, като НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНА.**

ВЪЗСТАНОВЯВА Т. Й. К., ЕГН ***, с адрес: град Б., ж.к. „Е.“, блок **, вх. В, ет. 3, ап. 9, на заеманата преди прекратяване на трудовото й правоотношение длъжност при работодателя П. к. "М"“, ЕИК: ***** със седалище и адрес на управление и призоваване: град С., улица „Х. Б.“ № 25, представлявана от председателя С. С. П. – „Началник склад“, с код по НКП 43212021.**

ОСЪЖДА П. к. "М"“, ЕИК: *** със седалище и адрес на управление и призоваване: град С., улица „Х. Б.“ № 25, представлявана от председателя С. С. П., ДА ЗАПЛАТИ на Т. Й. К., ЕГН *****, с адрес: град Б., ж.к. „Е.“, блок **, вх. В, ет. 3, ап. 9, сумата от 6 851,58**

(шест хиляди осемстотин петдесет и един лева и петдесет и осем стотинки) лева, представляваща обезщетение по чл. 225, ал. 1 от КТ за времето, през което ищцата е останала без работа поради незаконно уволнение, считано за шест месеца от датата, последваща датата на прекратяване на трудовото правоотношение – 27.09.2022 г., до 27.03.2023 г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на исковата молба в съда – 11.10.2022 г., до окончателното изплащане на сумата.

ОСЪЖДА, на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК, П. к. "М", ЕИК: ***** със седалище и адрес на управление и призоваване: град С., улица „Х. Б.“ № 25, представлявана от председателя С. С. П., ДА ЗАПЛАТИ на Т. Й. К., ЕГН *****, с адрес: град Б., ж.к. „Е.“, блок **, вх. В, ет. 3, ап. 9, сумата от 1 200,00 (хиляда и двеста) лева, представляваща направени по настоящото производство съдебно-деловодни разноси.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 6 от ГПК П. к. "М", ЕИК: ***** със седалище и адрес на управление и призоваване: град С., улица „Х. Б.“ № 25, представлявана от председателя С. С. П., ДА ЗАПЛАТИ по сметка на Районен съд – Б. сумата от 434,06 (четирисотин тридесет и четири лева и шест стотинки) лева, представляваща държавни такси по предявените искове, сумата от 920,00 /деветстотин и двадесет лева/ заплатени възнаграждения на вещите лица, както и 5,00 (пет) лева в случай на служебно издаване на изпълнителен лист за събиране на горните суми.

На основание чл. 242, ал. 1 от ГПК, ДОПУСКА предварително изпълнение на решението, в частта на присъденото обезщетение по чл. 225, ал. 1 от КТ.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с въззивна жалба пред Окръжен съд – Б. в двуседмичен срок, считано от 16.05.2023г.

Съдия при Районен съд – Б.: _____